

Nr 416.

Av herr **Norling m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till främjande av bostadsförsörjningen för budgetåret 1950/51 m. m.

I propositionen föreslår Kungl. Maj:t, att en ändring skall ske i bestämmelserna för de särskilda bostadsrabatterna, de s.k. trekronorsbidragen, på så sätt, att kommunerna fr.o.m. nästa budgetår skola bestrida hälften av kostnaderna för ifrågavarande bidragsgivning.

De skäl som i propositionen angivas för ändring av bestämmelserna äro, att bostadsstyrelsen genom utredning konstaterat, att begreppet »begränsade ekonomiska resurser» tolkas olika av kommunerna. Enligt bostadsstyrelsen skulle sålunda »trekronorsbidrag i vissa kommuner beviljats hushåll med relativt höga inkomster».

För att förebygga en dylik användning av trekronorsbidraget i fortsättningen förordar därför bostadsstyrelsen, att bidrag från staten obligatoriskt kombineras med ett kommunalt bidrag.

En ändring av bestämmelserna i detta syfte blir således en principiell ändring av den nuvarande ståndpunkten till bostadspolitiken, att staten i allt väsentligt skall svara för de ekonomiska insatserna, medan kommunerna svara för bl.a. vissa organisatoriska insatser.

I proposition nr 235 till 1947 års riksdag uttalades bl.a. i den kungl. propositionen, att omfattningen av den föreslagna försöksverksamheten i första hand borde bestämmas av de produktionsinitiativ som redan tagits eller komma att tagas av kommunerna. Det förutsattes också, att möjligheterna att erhålla statsmedel för beviljande av trekronorsbidrag skulle komma att stimulera kommunerna att i ökad utsträckning bedriva aktiv bostadspolitik.

Den i propositionen föreslagna ändringen innebär således en helt ny linje i hittillsvarande subventionspolitik, vilken går ut på att vältra över på kommunerna kostnaderna för de åtgärder som av statsmakterna föreslagits och beslutats. En sådan åtgärd kan inte stimulera kommunerna att i fortsättningen bedriva en aktiv bostadspolitik. Mindre bärkraftiga kommuner kunna komma att underlåta att utnyttja rätten till trekronorsbidraget och sänka bostadsstandarden.

För att förebygga missbruk av trekronorsbidraget torde det räcka med att utarbeta fastare normer och anvisningar för beviljande av bidragen.

Med stöd av vad sålunda framhållits hemställas,

att riksdagen beslutar, att kostnaderna för särskilda bostadsrabatter — trekronorsbidragen — helt bestridas av statsmedel.

Stockholm i mars 1950.

Anton Norling.

Helmer Persson.

Gunnar Öhman.